

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15212/2024
29.08.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ... , чији су пуномоћници Владо И. Павићевић и Гордана Попадић, адвокати у ... , против тужених Инсајдер тим д.о.о. Београд и ББ из Београда, чији је заједнички пуномоћник Борис Богдановић, адвокат у ... , ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 174/2024 од 17.04.2024. године и против допунског решења Вишег суда у Београду ПЗ 581/21 од 19.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 29.08.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 174/2024 од 17.04.2024. године другом и четвртом ставу изреке и против допунског решења Вишег суда у Београду ПЗ 581/21 од 19.01.2024. године, као недозвољена.

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 174/2024 од 17.04.2024. године у преосталом делу, као неоснована.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 581/21 од 25.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се обавезе тужени ББ да тужиљи, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, солидарно са туженим Инсајдер тим д.о.о. Београд, исплати износ од 200.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 25.10.2023. године, до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени Инсајдер тим д.о.о. Београд да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа исплати износ од 40.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 25.10.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље да се обавезе тужени Инсајдер тим д.о.о. Београд да тужиљи, поред износа досуђеног у ставу другом изреке пресуде, исплати износ од још 160.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 25.10.2023. године до исплате, као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени Инсајдер тим д.о.о. Београд да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од

114.050,00 динара са законском затезном каматом почев од наступања услова извршности до исплате.

Допунским решењем истог суда ПЗ 581/21 од 19.01.2024. године, обавезана је тужила да туженом ББ накнади трошкове паричног поступка у износу од 101.200,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 174/2024 од 17.04.2024. године, у првом ставу изреке потврђена је првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке и у том делу је одбијена као неоснована жалба тужиле. У другом ставу изреке потврђена је првостепена пресуда у ставу другом изреке и у том делу је одбијена као неоснована жалба туженог Инсајдер тим д.о.о. Београд. У трећем ставу изреке одбачена је као недозвољена жалба тужиле у делу којим се побија став други изреке првостепене пресуде. У четвртном ставу изреке одбачена је као недозвољена жалба туженог ББ, изјављена против одлуке из става четвртог изреке првостепене пресуде. У петом ставу изреке преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртном изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужени Инсајдер тим д.о.о. Београд да тужили АА накнади трошкове парничног поступка у износу од 79.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате. У шестом ставу изреке потврђено је допунско решење Вишег суда у Београду ПЗ 581/21 од 19.01.2024. године и жалба тужиле је у том делу одбијена. У седмом ставу изреке одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Тужила је изјавила изјавила благовремену ревизију против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 174/24 од 17.04.2024. године, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да Врховни суд усвоји ревизију и пресуду преиначи или укине у целини или делимично и предмет врати на поновно одлучивање, и против допунског решења ПЗ 581/21 од 19.01.2024. године.

Ревизија је дозвољена против правноснажне пресуде у делу којим је одбијен тужбени захтев тужиле, по одредбама члана 137. став 1. у вези члана 153. Закона о јавном информисању и медијима („Службени гласник РС“ бр. 92/2023). У делу којим тужила ревизијом побија правноснажну пресуду у усвајајућем делу за тужбени захтев, ревизија је недозвољена због недостатка правног интереса тужиле за подношење ревизије, по одредби члана 410. став 2. тачка 4. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/2023 – др. закон). Недозвољена је ревизија против допунског решења о трошковима поступка, јер то решење не спада у решења одређена одредбама члана 420. Закона о парничном поступку. Ревизија је у наведеном делу одбачена применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

Испитујући другостепену пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23-др. закон), Врховни суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 02.09.2021. године, у 21,27 часова, на интернет порталу „Informer.rs“ објављен је текст под насловом: „НОЋНИ КОЛЕГИЈУМ НА ВРАЧАРУ! ВВ и АА обављају последње припреме пред дневник Newsmax Adria!“; даље је наведено: „Новинарка „објективне и независне“ телевизије Newsmax Adria АА ухваћена је како седи у једном престоничком кафићу, а друштво јој прави један од лидера дела опозиције ВВ“. У тексту је наведено следеће: „Да ли је то можда на Врачару у току ноћни колегијум са ВВ?“ након чега је објављена фотографија тужиље која седи за столом у кафићу, а поред ње за истим столом седи ВВ. У тексту је наведено: „Како се може видети на фотографији ВВ и његова новинарка се консултују и како се чини воде последње припреме пред „Дневник“ и све то уз чаше пуне пива! Изгледа да на овај начин ВВ са новинарима креира програм“. Дана 04.09.2021. године у 9,20 часова на интернет порталу „Informer.rs“ објављена је иста фотографија тужиље која седи за столом у кафићу, а поред ње за истим столом седи ВВ. Потом је објављен текст под насловом: „Спин доктори! „Независна“ новинарка АА и ВВ испијају пиће, па оптужују да их неко прати!“ Даље је наведено: Новинарка „објективне и независне“ телевизије Newsmax Adria АА каже да су приче да ради за опозицију глупости и неистините, иако је пре неко вече виђена како седи у једном престоничком кафићу у друштву ВВ. У тексту је даље наведено: „Ако неко каже да ја радим за опозицију, нека каже за кога тачно радим. Да ли радим за ВВ или за ДД, можда радим за ЂЂ или ЕЕ? То су глупости-изјавила је АА. Опозиција је још једном показала да су „докторирали“ спиновање, па тако се на насловној Данаса одмах поставило питање ко прати новинаре, у преводу ова насловна страна значи - ај да направимо да се не прича да сам била са ВВ, него ко прати новинаре. А парадокс је да управо она у својим уводима нон стоп прича како власт затрпава и замајава људе догађајима како би се прекриле афере, а они су ти који раде управо то и стално оптужују друге за оно што они раде како се то наводно не би видело. Проблем је овде конкретно што ће и поред оваког наслова и најглупљи читалац Данаса кад погледа у слику запитати, е а шта ће она стварно са ВВ ако је независна?!“ Означене фотографије са сличним текстом објављене су и у другим медијима. Тужиљу су погодиле објављене информације и морала је да се обрати психологу и због истих је доживљавала непријатне ситуације. Тужени Инсајдер тим д.о.о. Београд је издавач медија у коме је објављен текст, док је одговорни уредник означеног медија у време објављивања био ЖЖ.

На основу утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су јединствени у оцени да су испуњени услови за одговорност туженог Инсајдер тим д.о.о. Београд, налазећи да је овај тужени проузроковао нематеријалну штету тужиљи у виду душевних болова услед повреде њеног достојанства, части и угледа. Образлажу да су фотографије тужиље и ВВ истргнуте из контекста и означени тужени је на основу њих конструисао наротив о тужиљи, као новинарки која није независна и не обавља професионално своју делатност, те с обзиром да су објавили неистините информације да се тужиља и ВВ консултују у погледу садржаја емисије тужиље, док се кроз изразе да је тужиља „ухваћена“ како седи у кафићу са наведеним политичарем, те да је реч од „ноћном колегијуму“, шаље порука јавности да је реч о тајном прикривеном деловању тужиље, док се у другом тексту износи тврдња да тужиља учествује у такозваном „спиновању“, а уз то саме текстове прате и крајње увредљиви наслови. На основу наведеног судови су применом одредбе члана 5, 9, 15, 79, 112, 114. и 117. Закона о јавном информисању и медијима и члана 200. Закона о облигационим односима

обавезали туженог Инсајдер тим д.о.о. Београд да тужиљи исплати на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа износ од 40.000,00 динара, док су одбили тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете преко тог износа. Судови су одбили тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете у односу на туженог ББ, оценивши да није пасивно легитимисан у овој парници, јер у време објављивања предметне информације тужени ББ није био одговорни уредник означеног медија, већ је одговорни уредник био ЖЖ, на темељу одредбе члана 48. и 113. Закона о јавном информисању и медијима.

Ревизија тужиље није основана.

Судови су на утврђено чињенично стање правилно применили материјално право на основу ког су делимично усвојили тужбени захтев у односу на туженог Инсајдер тим д.о.о. Београд, а одбили тужбени захтев у односу на туженог ББ.

Правилна је и примена одредбе члана 200. Закона о облигационим основама у одмеравању висине правичне новчане накнаде нематеријалне штете тужиљи за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа у износу од 40.000,00 динара, док је преко тог износа до тражених 200.000,00 динара одбијен тужбени захтев у односу на туженог Инсајдер тим д.о.о. Београд. Судови су притом водили рачуна о свим околностима случаја, пре свега о тежини објављених неистинитих навода, чињеницу да су спорни текстови утицали веома лоше на тужиљу и да је због истих доживљавала непријатне ситуације, те да се ради о медију који је доступан великом броју људи. Правилно другостепени суд оцењује споран текст као „исконструисан наратив о тужиљи као новинарки“, на основу фотографије истргнуте из контекста, притом уз употребу израза који исту ситуацију приказују као „прикривено деловање“. Озбиљност, односно неозбиљност, таквог текста не завређује већу накнаду за штету коју је причинио, од досуђене.

Према оцени ревизијског суда, нису од значаја на одмеравање висине штете ревизијске тврдње да је тужени Инсајдер тим д.о.о. Београд раније већ правноснажно обавезан да тужиљи накнади нематеријалну штету по другом штетном догађају истоврсне природе, јер се висина нематеријалне штете досуђује за сваки конкретан случај у зависности од значаја повређеног добра и тежине повреде, па стога евентуалне раније повреде личног интегритета не могу увећати претрпљену штету у овом догађају и накнади штете дати казнени карактер, како то сматра тужиља.

Такође, нису основани ревизијски наводи да су нижестепени судови погрешно закључили да тужени ББ није пасивно легитимисан у овој парници. Наиме, током поступка је утврђено да је одговорни уредник означеног медија у време објављивања био ЖЖ, а не тужени ББ. Према одредби члана 113. Закона о јавном информисању и медијима („Сл. гласник РС“, бр. 83/2014, 58/2015 и 12/2016 - аутентично тумачење) одговорни уредник одговара за штету насталу објављивањем информације из члана 112. став 1. овог закона, ако се докаже да је штета настала његовом кривицом. Дакле, поред новинара и издавача, закон успоставља одговорност уредника медија који је као такав регистрован у Регистру медија који се води код АПР у смислу одредбе члана 39. став 1. тачка 2. Закона о јавном информисању и медијима. Указивање тужиље да је главни уредник све време тужени ББ не може имати утицаја на успостављање његове

одговорности, јер импресум (основни подаци о медију) од 20.09.2021. године на који се позива тужиља, а у којем је наведено да је главни уредник ББ, каснијег је датума од датума настанка штетног догађаја (објављивања спорних текстова), па стога не може бити доказ о одговорности туженог ББ као главног уредника. Такође, чињеница да је тужени ББ власник 100% удела у капиталу туженог Инсајдер тим д.о.о. Београд без значаја је за утврђивање његове одговорности за штету у смислу Закона о јавном информисању и медијима.

Имајући у виду чињенично утврђење и разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, Врховни суд налази да су судови дали јасне и потпуне разлоге на којима су засновали своје одлуке, па се ревизијом тужиље не доводи у питање законитост и правилност другостепене пресуде у побијаном делу.

Како не постоје разлози због којих је ревизија изјављена, као ни разлози о којима ревизијски суд води рачуна по службеној дужности, Врховни суд је применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић